

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Poëtæ cygnis similes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

cunditas de novitate, & securitas de æternitate. Mors vero peccatorum pessima; mala in ammissione mundi, peior in dissolutione carnis, pessima in tormentis inferni. Cyneo more canit, qui non nescit, morte carcerem effringi corporis, ut in libertatem afferatur anima; mutari peregrinationem cum patria, & molestam navigationem cum exoptato portu; claudi tantisper oculos, ut meliori mox pateant luci; satis diu vixisse, quisquis bene vixerit: metiendam æratem non annorum spatio, sed virtutum: reddi corpus, ut denuo recipiatur, & quidem cum fœnore. Prudentius in hymno de S. Vincentio:

Non est, credite, pœna, quam videtis,
Quæ punc̄to tenui citata transit,
Nec vitam rapit illa, sed reformat.

Εὐδανασία Augustus sibi Cæsar optasse fertur, hoc est, mortem facilem; hanc vir bonus consequitur, qualibuscunque fatis expellatur è vita; desinit enim esse necessitas, cùm accedit voluntas; & fit levius, quidquid à volente fit. Optimo cuīque felicitatis principium, est mortalitatis finis, rectūmque ac breve iter ad præmium, *mori*. Ad hanc *Εὐδανασία*, seu mortis felicitatem ac facilitatem perducimur, si hōrtante Paulo i. Cor. 7. *ut amur hoc mundo, tanquam non utentes*, id est, inter malos audeamus esse boni, cuius rei Symbolum Cygnus aquis innatans, cum lemmate: *Tangor, non tingor, nihil scilicet sordium contrahens, lacustres inter ac palustres undas.*

Huc pertinet, quod de Cygnis Pierius in hieroglyphicis meminit, Socrates, inquit, apud Platonem Cygnos tum magis, dulciusque canere affirmat, cùm se brevi præsentient morituros; quasi lætantes Deo gratias agere videantur, quod ad eum, cuius ministri sunt, migrationem parent. In omni namque volatilium genere nulla est avis, quæ vel in esuritione, vel in rigore, aut alio quoipiam incommodo emoduletur, cantillētve, quam cygnus. Et quia Phœbo sunt sacræ hæ volucres, concitatae lætitia & quadam divinatione præditæ, alterius vita bona præfagiunt. Hinc M. Tullius in Tuscul. quæst. Cygnos ait non sine causa Apollini dedicatos esse, sed quod ab eo divinationem habere videantur: quia prævidentes, quid in morte boni sit, cum cantu & va- luptate moriantur.

V. (e) Cygni tunc suavius canere dicuntur cùm flante Favonio quasi ad cantum invitantur. Convenit hoc Symbolum Poëtis, qui gloriæ studio trahuntur, favorisque sunt cupidi;

Nec

(e) Poëta sunt cygnis similes.

Nec petitur sacris nisi tantum fama Poëtis. Imò etiam aliquid
præter famam: nempe nummi. Conqueritur non uno loco Bilbilitanus
Olor, raros spirare *Cygnis*, seu Poëtis, Favonios: lib. 1. Epig.

circum pulpita nostra

Et steriles cathedras basia sola crepant.

Id est, præter laudem, acclamations, & oscula nihil nostra poësi
referimus. Et lib. 10.

Pullo Mæuius alget in cucullo;

Cocco mulio fulget incitatus.

Cucullus pars vestis à tergo pendentis, quo tegitur caput, vulgo
cappa, pauperum habitus, sicut & color paupertinus, hinc pullata pau-
pertas, quæ *Mævium* Poëtam premebat, cùm agaso, cui nomen *Incita-
tus*, coccinatus & purpuratus incederet. Favonij sunt Mecænates, un-
de ad Flaccum lib. 8.

Sint Mecænates; non deerunt, Flacce, Marones.

Neque mysterio vacat Poëtico, quòd Orpheus, cùm à mulieribus
fœdè discriptus excessisset è vita in cygnum migrasse dicatur à Platone:
quo indicatur, liberalium artium peritos famâ super æthera ferri. Hunc
volatum sibi auguratus est Horatius Carm. lib. 2. Od. 20.

Jam jam residunt cruribus asperæ

Pelles, & album mutor in alitem

Supernè, nascunturque leves

Per digitos, humerosque plumæ.

SYMBOLVM X V.

*Python immanis draco, Sagittis Apollinis
confixus.*

1. *Metam.*

Ethicè.

1. Python symbolum pigritiæ. 2. Stratum Ignaviaæ. 3. Labor præ-
ceptorum & honos. 4. Cura filiorum.

Dfluente aqua Diluvij, cùm cessantibus imbris, suosque in al-
veos fluvijs se recolligentibus, prisca terræ redderetur facies, pa-
truit